

Keserű Norbert

Tantárgyi kapcsolódások

Tisztelt Szerkesztőség, kedves Olvasók!

Gyakori tapasztalatom, hogy a diákok nem – sőt nagyon sokszor a már nem az iskolapadot koptató felnőttek sem – képesek figyelembe venni a tantárgyi kapcsolódásokat, illetve összhangba hozni a több különböző tudományágban, műveltségi területen szerzett ismereteiket. Nem egyszer tapasztalom, hogy amikor a tanuló irodalomórán ül, a tanult korszakról szerzett történelmi ismereteit egész egyszerűen nem tudja vagy nem akarja használni. Sok munkatársam számol be hasonló esetekről: a fizika- és/vagy a matematikaórákon a füzetbe kerülő definícióknál „nem számít” a helyesírás, de ugyanúgy a történelemeszkénél „sem tűnik lényegesnek”, hogy az események pontosan hány év (tized/század) eltéréssel követik egymást. Véleményem szerint az ilyen és az ehhez hasonló jelenségekhez, tudniillik a megszerzett ismeretek összekapcsolásának a hiányához, a tantárgyak külön blokként való kezeléséhez a magyar oktatás jelenlegi felépítése is nagyban hozzájárul.

Jómagam inkább a humán tudományok és tantárgyak világában vagyok otthon, így érveimet elsősorban az ezen a területen szerzett tapasztalataimmal tudom alátámasztani. Megfigyelhető, hogy még két olyan tantárgynál is, mint a magyar irodalom és a történelem, amelyek egymással szervesen összefüggnek, és a tankönyvekben a korszakok általános tudományos és művészeti jellemzőinél gyakorlatilag azonos tartalmú leckék is előfordulnak, a tanmenetek alapján folyamatos a korszakbeli elcsúszás. Bármennyire is próbálnak az adott tantárgyakat tanító kollégák összedolgozni, a klasszikus 9–12. évfolyamos középfokú képzésben, egy idő után szinte lehetetlen együtt haladni. Jó példa erre, hogy amíg a tanuló irodalomból már régen megtanulta Berzsenyi Dániel és Csokonai Vitéz Mihály életrajzát, és tudja, mit jelent a felvilágosodás és a rokokó, addig a történelemórákon még mindig az Árpád-háziakról van szó. Janus Pannonius és Balassi Bálint kapcsán úgy hall a magyar reneszánszról, hogy történelemórán még a magyar államalapítás alapkérdései sincsenek tisztázva. Talán érdekesebb lenne párhuzamosan haladni, hiszen így – és ebben egészen biztos vagyok – bizonyos alapfogalmak rengeteg tanulónál csak a „levegőben lógnak”.

Üdvöztető a magyar nyelv oktatása szempontjából, hogy a helyesírást nemcsak a magyar-, hanem a történelemérettségén is javítani kell, illetve a hibákért ott is pontvesztés jár(hat). Ettől függetlenül itt sincs tisztázva a tanulók többségénél az, hogy a helyes nyelvhasználat nemcsak a nyelvtanórákra és a fogalmazások megírására vonatkozik, hanem a mindennapok részét kellene képeznie. Ha a biológiaolgozatban vagy a *Facebook* üzenőfalán ejt helyesírási hibát, ha egy hivatalban köszönés nélkül, durva szlenget használva próbálja az ügyeit intézni, az ugyanolyan hiba, mint amikor rosszul ír valamit a nyelvtanóolgozatban. Hiszen a matematikai ismeretek sem csak a háromszög harmadik oldalának kiszámításához szükségesek: a logikus, szabályok szerinti gondolkodás az élet minden területén segít nekünk.

Véleményem szerint oktatásunkban a tantárgyak kapcsolódása jelenleg nincs megoldva. Megoldás lehetne az egyre inkább problémát jelentő jelenségre, ha összevont természettudományi, humán stb. tanórák állnának a pedagógusok rendelkezésére, amelyeken a tantárgyi kapcsolódásokra tanórai keretek között hívhatnák fel a diákok figyelmét. Egy ilyen nagy horderejű tanügyi reform bevezetéséig átmenetileg akár az is segíthetne, ha a szaktanárok nyitottabbak lennének, összedolgoznának egymással – megkönnyítve ezzel egymás és a diákok helyzetét is.

Tisztelettel:

Budapest, 2013. szeptember 10.

Keserű Norbert
magyar–történelem szakos
középiskolai tanár

Keserű, Norbert: Curricular connections

Az írás szerzőjéről

Keserű Norbert

Széchenyi István Kereskedelmi Szakközépiskola, Budapest, Magyarország

keserunorbert[kukac]gmail.com